

चोदकः-दिका, चुचोदयिषकः-षिका; चोदयिता-त्री, चुचोदयिषिता-त्री;
 चोदयन्-न्ती, [¹माणवकमर्थ] चोदयन्, चुचोदयिषन्-न्ती;
 चोदयिष्यन्-न्ती-ती, चुचोदयिषिष्यन्-न्ती-ती, चोदयमानः, चुचोदयिषमाणः;
 चोदयिष्यमाणः, चुचोदयिषिष्यमाणः; ²प्रचोत्-प्रचोदौ-प्रचोदः;
 चोदितम्-तः, चुचोदयिषितः-तवान्; चोदः, चुचोदयिषुः; चोदयितव्यम्,
 चुचोदयिषितव्यम्; चोदनीयम्, चुचोदयिषणीयम्; चोद्यम्, चुचोदयिष्यम्;
 ईषच्चोदः-दुश्चोदः-सुचोदः;— चोद्यमानः, चुचोदयिष्यमाणः; चोदः,
 चुचोदयिषः; चोदयितुम्, चुचोदयिषितुम्; ³चोदना, ³चूडा, चुचोदयिषा;
 चोदनम्, चुचोदयिषणम्; चोदयित्वा, चुचोदयिषित्वा; प्रचोद्य, ⁴परिचोद्य,
 प्रचुचोदयिष्य; चोदम् २-चोदयित्वा २, चुचोदयिषम् २-चुचोदयिषित्वा २.

(548)“चुप मन्दायां गतौ” (I-भ्वादिः-403. अक. सेट्. पर.)

‘स्पर्शे चुपति, मन्दायां गतौ तु शपि चोपति ।’ (श्लो. 138) इति देवः ।
 चोपकः-पिका, चोपकः-पिका, चुचोपिषकः-चुचुपिषकः-षिका, चोचुपकः-पिका;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुचतिवत् (200) ज्ञेयानि । ⁴गले-

1. ‘अकथितं च’ (1-4-51) इत्यनेन माणवकस्य कर्मसंज्ञा । न चात्र कृद्योगलक्षणा षष्ठी शङ्कया; ‘न लोकाव्ययनिष्ठाखलर्थतृणाम्’ (2-3-69) इति षष्ठीनिषेधात् ।
  2. णिनिमित्तको गुणः ।
  3. ‘भिदादिषु (3-3-104) निपातनात् धातोरुपधाया दीर्घः, ङकारस्य ङकारः णिलोपश्च भवति’ इति माधवधातुवृत्तिः । ‘अबाधकान्यपि निपातनानि’ (परिभाषा-118) इति वचनात् ‘चोदना’ इत्यपि साधुः ।
  4. गले चोप्यते इति, ‘कृत्यल्युटो बहुलम्’ (3-3-113) इति ष्यन्तादस्मात् कर्मणि ण्वुल् । ‘कर्तृकरणे कृता बहुलम्’ (2-1-32) इति बहुलग्रहणात् सप्तम्यन्तस्यापि समासः । ‘तत्पुरुषे कृति बहुलम्’ (6-3-14) इति, ‘अमूर्धमस्तकात् स्वाङ्गादकासे’ (6-3-12) इति वा सप्तम्या अलुक् ।
- A. ‘कर्मचोदनया जीवः कायमन्यमिवेन्द्रियैः ॥’ भारतचम्पूः (2-18)
- B. ‘संबुस्तिते गिरिमखे परिचोद्य गोपान्
 प्राणकयद्धरिमखं मदधकनार्थी ॥’ धा. का. 3. 20.